

къла; тѣ докарватъ на живота радость потрайна и поприятна отъ временното задоволеніе на страстьта. Е? Арбаке! послушай ма и убѣди са!

— Стига за сега туй. Иона, ще сторжъ за Главка сячко което ми доде отржкы, но не отдавай на мене несполуката. И самытѣ ми врагове попытай ако не са постарахъ, ако не са старажъ безпрестанно да му отървжъ главата отъ страшното рѣшеніе; отъ туй сжди за мене и спи си; Иона, нощъта минува и оставямъ та да си починешъ. Дано да видишъ поблагоприятны сѣнища за челоуѣка, който живѣе само за тебе.

И безъ да чака отговоръ той излѣзе бържи изъ стаята, може бы защото не желаше да са прстиратъ жалнытѣ умоленія на Иона, които ако и да го смиявахъ, но мъчяхъ страшно завистливото му сърце. Но и смияванъето идяше късно, и ако и да бы склонила Иона да са ожени за него, бѣше вече невъзможно, слѣдъ като той даде званично свидѣтелство и възбуди негодованіето на народа да отърве аониянина. Но окрляванъ отъ пѣргавыя си духъ той са предаде на тъмытѣ планове на бѣдъщето и надѣяше са еще че ще може да навые душата на Неаполитанката, и туй желаніе бѣше двигателътъ, който държеше въ неправилно вълненіе разумнытѣ му силы.

Когато съ номощъта на слугытѣ са събличаше за да си легне той си припомни Недія, и помысли че трѣбаше Иона да не знае никакъ нѣщо за временната полуда на любовника си, защото чрезъ нея щѣше да помысли за възможно оправданіето му отъ отдаваното нему престѣпленіе. Помысли слѣдователно като непремѣнно слѣдствие че като са научи за присѣтствіето на Недія въ къши, щѣше безъ друго да я потърси; и щомъ му минж туй презъ умъ повика едного отъ отпущеницытѣ си и.,

— Калліа, рече му, иди при Сосія и му кажи да не допусне на Недія подъ никой предлогъ да излѣзе отъ стаята си. . . но не. . . кажи понапредъ на слугинитѣ при Иона че имъ запретьвамъ да ѝ обаджътъ че тессалійката е тука. Иди, бързай!

И Калліасъ тосъ часъ събощи на слугинитѣ заповѣдъта, и отиде да търси Сосія, не не го намѣри въ стаята му и начелж да го вика съ гласъ. Отъ стаята на Недія, дѣто вратата бѣхъ изъ отвънъ заключены самъ Сосій са обади.

— Калліа, Калліа, чувамъ ти гласа! слава на Олимпійекытѣ богове; отвори, молж ти са пратата!